

Kürti László

KITAPOSOTT SZŐNYEG

ahogy a szüleid hagynak el, s még nem érted,
mit jelent felnőtté ésszel itt maradni árván.
de a halál és közötted már senki nincsen többé
pajzsnak, bizalomnak, csalfa egérútnak.

hagyatékokból elajándékozod a rád
maradt szekréneysort. lemondasz arról
a fontosnak hitt afrikai kunyhóról
és fehérgólyákat ábrázoló festményről
egy távoli rokon javára. de hazacipeled
azt a régi szőnyeget, amit már akkor sem
becsültél sokra, mikor apád megrészegülten
tántorgott vele haza, miután cigaretta-
parázzsal kiegészítette az előzvegyült nagynénje.

és valahogy neked ez lett a legfontosabb
menedék, erre az előre kitaposott maradék
másfél vagy talán két évtizedre.
most mégis arra az önfeledt rajongásra
gondolsz, meg anyádra, ahogy fejcsoválva
ugyan, de együtt terítik le a nagyobbik
szobában ezt az alig használt, de átlukadt
kézicsomózású, seszínű szőnyeget.

Magyar Napló, 2015/12.

■ Kürti László 1976-ban született Vásárosnaményban. Verset ír.